

UNIWERSYTET
ŁÓDZKI

Doktor

Jan Mączyński

Dr Jan Mączyński studiował filologię polską na Uniwersytecie Łódzkim w latach 1955–1960. Po ukończeniu studiów pracował najpierw w Szkole Podstawowej nr 129 w Łodzi (była to Szkoła Ćwiczeń Liceum Pedagogicznego), następnie w Technikum Energetycznym w Żychlinie. W grudniu 1961 roku rozpoczął pracę na Wydziale Filologicznym UŁ w Katedrze Języka Polskiego (przekształconej w Katedrę Współczesnego Języka Polskiego) i był w niej zatrudniony przez ponad 40 lat aż do osiągnięcia wieku emerytalnego, tj. do 30.09.2002 roku, zajmując kolejne stanowiska asystenta, starszego asystenta, adiunkta i starszego wykładowcy.

W roku 1968 na podstawie rozprawy *Nazwiska łodzian (XV–XIX wiek)*, której promotorem był prof. Stefan Hrabec, Jan Mączyński uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych. Praca doktorska dr. Jana Mączyńskiego jest obszerną pionierską monografią z dziedziny antroponimii, którą wysoko ocenili polscy i zagraniczni recenzenci. Liczy 278 stron i została opublikowana w roku 1970 (ŁTN Prace Wydziału I, nr 71, Łódź 1970). Do druku opiniowali ją dwaj wybitni językoznawcy – Karol Dejna (UŁ) i Mieczysław Karaś (UJ).

W 1971 roku dr J. Mączyński został lektorem języka polskiego na Uniwersytecie Karola w Pradze. Przebywał tam do roku 1974, będąc jednocześnie nauczycielem języka polskiego w Ośrodku Kultury Polskiej w Pradze.

W latach 1992–1999 dr J. Mączyński wykładał wiedzę o języku polskim na kierunku filologia polska w Kolegium Nauczycielskim w Łowiczu i był członkiem Rady Programowej tego Kolegium. Łącznie w Uniwersytecie Łódzkim i Kolegium Nauczycielskim w Łowiczu wypromował ponad 30 magistrów i tyłuż licencjatów. Prowadził ćwiczenia, konwersatoria, wykłady, proseminaria oraz seminaria magisterskie i licencjackie z zakresu wiedzy o współczesnym języku polskim i wstępu do językoznawstwa dla studentów filologii polskiej, filologii rosyjskiej, kulturoznawstwa, bibliotekoznawstwa oraz etnologii Uniwersytetu Łódzkiego, a także studentów filologii polskiej Kolegium Nauczycielskiego w Łowiczu.

Dr J. Mączyński, oprócz pionierskiej monografii z zakresu antroponomii, jest autorem ponad 30 artykułów naukowych poświęconych zagadnieniom morfologii, leksykologii, onomastyki języka polskiego, teorii nauczania języka polskiego jako obcego, a także kilkudziesięciu haseł w *Słowniku języka Adama Mickiewicza* (t. 3: H–K, Wrocław 1968) oraz kilkunastu haseł poświęconych morfologii języka polskiego w *Encyklopedii szkolnej*.

Ważnym obszarem aktywności dr. J. Mączyńskiego była działalność naukowo-organizacyjna: w latach 1991–2002 pełnił funkcję sekretarza Komisji Językowej Wydziału I ŁTN, od grudnia 1992 roku do 2000 roku był członkiem powołanej przez Ministra Edukacji Narodowej Rady Ośrodka Łączności z Cudzoziemcami – Absolwentami Polskich Szkół Wyższych, a także przez wiele lat był koordynatorem prac zespołu wykładowców Studium Języka Polskiego dla Cudzoziemców Uniwersytetu Łódzkiego, biorących udział w programie resortowym R III-7: „Nauczanie języka polskiego jako obcego”. Przez szereg lat dr J. Mączyński był członkiem redakcji wydawnictw w Studium Języka Polskiego dla Cudzoziemców UŁ i współredaktorem tomu studiów i materiałów *Kształcenie polonistyczne cudzoziemców* w ramach „Acta Universitatis Lodzianensis”.

Za swoją działalność naukowo-dydaktyczną dr Jan Mączyński był wielokrotnie nagradzany i odznaczany. Za pracę doktorską został wyróżniony nagrodą trzeciego stopnia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Był również wielokrotnie nagradzany przez Rektora UŁ, m.in. w roku 2002 nagrodą indywidualną pierwszego stopnia za osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze. Otrzymał także: Złoty Krzyż Zasługi przyznany przez Radę Państwa, Złotą Odznakę Związku Nauczycielstwa Polskiego, medal z okazji 100-lecia ZNP oraz Medal UŁ „W Służbie Społeczeństwa i Nauki”.

